

tylko w pozaksięgowej ewidencji ilościowej, spisując w koszty pod datą zakupu.

Środki trwałe w budowie to koszty poniesione w okresie budowy, montażu, przygotowania, ulepszenia i nabycia po dostawowych środków trwałych oraz koszty nabycia pozostałych środków trwałych stanowiących pierwsze wyposażenie nowych obiektów zaliczone do dnia bilansowego lub do dnia zakończenia inwestycji, w tym również:

- niepodlegający odliczeniu podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy,
- koszt obsługi zobowiązań zaciągniętych w celu ich sfinansowania i związane z nimi różnice kursowe, pominiejszony o przychody z tego tytułu,
- opłaty notarialne, sądowe itp.,
- odszkodowania dla osób fizycznych i prawnych wynikłe do zakończenia budowy.

Do środków trwałych w budowie zalicza się środki trwałe w okresie ich budowy, montażu lub ulepszenia już istniejącego środka trwałego. Wycenia się je w wysokości ogółu kosztów pozostających w bezpośrednim związku z ich nabyciem lub wytworzeniem, pominiejszonym o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Należności długoterminowe to należności, których termin spłaty przypada w okresie dłuższym niż rok od dnia bilansowego. Wyceniane są w kwocie wymagającej zapłaty, a więc łącznie z należnymi odsetkami, pominiejszonej o ewentualne odpisy aktualizujące ich wartość (zasada ostrożności) zgodnie z art. 35b ust. 1 ustawy o rachunkowości. **Zapasy** Materiał wycenia się w cenach ewidencyjnych równych cennom zakupu przy zastosowaniu zasady FIFO pierwsze przyszło pierwsze wyszło.

Należności krótkoterminowe to należności o terminie spłaty krótszym od jednego roku od dnia bilansowego. Wyceniane są w wartości nominalnej łącznie z podatkiem VAT, a na dzień bilansowy w wysokości wymaganymi odsetkami z zachowaniem zasad ostrożnej wyceny, tj. w wysokości netto, czyli po pominiejszeniu o wartość ewentualnych odpisów aktualizujących dotyczących należności wątpliwych (art. 35b ust. 1 ustawy o rachunkowości).

Zgodnie z zasadą ostrożnej wyceny aktywów w jednostce dokonywany jest na ostatni dzień roku obrotowego odpis aktualizujący na należności sporne i wątpliwe. W celu urealnienia wartości aktywów przyjmuje się zasadę aktualizacji należności głównej poprzez dokonanie odpisu aktualizującego indywidualnego w kwocie wartości nominalnej należności w przypadku:

- a) śmiertci osoby fizycznej zalegającej z zapłatą na rzecz jednostki,
- b) likwidacji lub upadłości osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnnej,
- c) pozostaowania w sporze z dłużnikiem, co do istnienia, lub wysokości należności, jeżeli spor zostanie przekazany do rozstrzygnięcia na drogę sądową,
- d) otrzymania postanowienia komornika o umorzeniu postępowania egzekucyjnego,
- e) w sytuacji, gdy według dokonanej oceny sytuacji majątkowej i finansowej dłużnika wynika, że zapłata należności przeterminowanej jest wątpliwa.